

Sygn. akt *XIV U 1129/20*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>sędzia Sylwia Góźdź</i>
-----------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym sprawy A. W.

przeciwko ***Dyrektorowi Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji***

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. W.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji

z dnia 6 kwietnia 2020 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że podstawę wymiaru emerytury A. W. podwyższa wskaźnikami wszystkich kolejnych waloryzacji przypadających w okresie między zwolnieniem ze służby A. W. a ustaleniem jej prawa do emerytury.

Sygn. akt *XIV U 1129/20*

UZASADNIENIE

Decyzją z 6 kwietnia 2020 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji po rozpatrzeniu wniosku z 7 lutego 2020 r. **A. W.** ustalił prawo do emerytury i jej wysokość od 1 lutego 2020 t. tj. od miesiąca, w którym został zgłoszony wniosek (decyzja w a.r.).

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła A. W., wnosząc o podwyższenie podstawy wymiaru świadczenia określonego w decyzji o waloryzacje emerytur i rent ogłoszone w 2018 r. i 2019 r. Decyzji zarzuciła naruszenie art. 5 ust. 3 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...)Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r., poz. 288) poprzez jego niezastosowanie (odwołanie k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie, Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazano, że zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) zwolnionym ze służby, przysługuje z budżetu państwa, na zasadach określonych w ustawie, zaopatrzenie emerytalne z tytułu wysługi lat lub w razie całkowitej niezdolności do służby, a członkom ich rodzin – w razie śmierci żywiciela. Natomiast na podstawie art. 1 ust. 2 ww. ustawy zaopatrzenie emerytalne, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również funkcjonariuszom Służby Celnej,

którzy zostali mianowani do Służby Celnej po 14 września 1999 r. lub których stosunek pracy został przekształcony w stosunek służbowy na podstawie art. 22b ustawy z 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r., poz. 1641 ze zm.) lub art. 99 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1799 i 1948). Zakład podał, że z zaświadczenia o przebiegu służby dla celów emerytalnych lub rentowych z 11 lutego 2020 r. sporządzonego przez Izbę Administracji Skarbowej w K. wynika, że odwołująca się pełniła służbę: w Służbie Celnej w okresie od 15 września 1999 r. do 28 lutego 2017 r. oraz w Służbie Celno-Skarbowej w okresie od 1 marca 2017 r. do 30 kwietnia 2017 r. W tym miejscu Zakład podał, że do funkcjonariuszy Służby Celnej, którzy zostali mianowani do Służby Celnej po dniu 14 września 1999 r. ma zastosowanie art. 5 ust. 1a ww. ustawy, zgodnie z którym podstawę wymiaru emerytury funkcjonariusza Służby Celnej lub funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej stanowi średnie uposażenie lub wynagrodzenie należne funkcjonariuszowi przez okres kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez funkcjonariusza. Przepisy art. 18f ust. 2, 3 i 5 stosuje się odpowiedni. Art. 5 ust. 1a ww. ustawy w swojej treści – odmiennie do ust. 1 – nie zawiera zastrzeżenia, w którym to odwoływałby się do ust. 3 i 4. W ocenie Zakładu podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego ustalonego dla funkcjonariuszy Służby Celnej oraz funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej nie podwyższa się wskaźnikami wszystkich kolejnych waloryzacji przypadających w okresie od dnia zwolnienia ze służby do dnia ustania prawa do emerytury. Jednocześnie brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do zastosowania art. 5 ust. 4, w myśl którego przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej nie uwzględnia się zmniejszenia wysokości uposażenia, o którym mowa w ust. 1 i 1a w związku z przebywaniem na zwolnieniu lekarskim, urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie rodzicielskim oraz urlopie wychowawczym. Zdaniem Zakładu, wprowadzone przez ustawodawcę rozróżnienie w zakresie sposobu ustalania podstawy wymiaru świadczenia funkcjonariuszy Służby Celnej oraz funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej od pozostałych grup funkcjonariuszy objętych zapisami policyjnej ustawy zaopatrzeniowej było celowe. W rezultacie przepisy art. 5 ust 3 ww. ustawy nie mają w realiach niniejszej sprawy zastosowania. Wyraźnie jest bowiem zawarte w ustawie rozdzielenie na funkcjonariuszy Służby Celnej i Służby Celno-Skarbowej oraz pozostałych funkcjonariuszy (odpowiedź na odwołanie k. 4-5).

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Odwołująca się A. W. pełniła służbę w Służbie Celnej, następnie Służbie Celno – Skarbowej. Z dniem 30 kwietnia 2017 r. ubezpieczona została zwolniona ze służby stałej (w związku z art. 171 ust. 1 pkt. 2 w zw. z art. 165 ust. 7 ustawy z 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające Ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej). W dniu 7 lutego 2020 r. ubezpieczona złożyła wniosek o przyznanie mu emerytury (wniosek o przyznanie emerytury w a.r.).

Decyzją z 6 kwietnia 2020 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji po rozpatrzeniu wniosku z 7 lutego 2020 r. ***A. W.*** ustalił prawo do emerytury i jej wysokość od 1 lutego 2020 t. tj. od miesiąca, w którym został zgłoszony wniosek, uwzględniając okres służby w Służbie Celnej (od 15 września 1999 r. do 28 lutego 2017 r.) oraz Służbie Celno – Skarbowej (od 1 marca 2017 r. do 30 kwietnia 2019 r.) z uwzględnieniem wykonywania zadań policyjnych w okresie od 15 czerwca 2000 r. do 19 października 2008 r. (dokumenty w a.r.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy w tym w aktach rentowych, albowiem dokumenty te nie budziły wątpliwości stron zarówno, co do ich prawdziwości oraz zawartości merytorycznej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był w istocie bezsporny, strony różniła jedynie jego ocena prawna. Odwołująca kwestionowała bowiem zaskarżoną decyzję o ustaleniu prawa do emerytury i ustaleniu jej wysokości w zakresie, w jakim nie dokonano podwyższenia podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego wskaźnikami waloryzacji za lata 2018 - 2019.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...)Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r., poz. 288) **obowiązującej w dacie wydania zaskarżonej decyzji** - funkcjonariuszom Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...)Skarbowej i Służby Więziennej, zwanym dalej „funkcjonariuszami”, zwolnionym ze służby, przysługuje z budżetu państwa, na zasadach określonych w ustawie, zaopatrzenie emerytalne z tytułu wysługi lat lub w razie całkowitej niezdolności do służby, a członkom ich rodzin - w razie śmierci żywiciela. zaopatrzenie emerytalne, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również funkcjonariuszom Służby Celnej, którzy zostali mianowani do Służby Celnej po dniu 14 września 1999 r. lub których stosunek pracy został przekształcony w stosunek służbowy na podstawie art. 22b ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. poz. 1641, z późn. zm.) lub art. 99 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1799 i 1948). (ust. 2)

Artykuł 5 ust. 1 ww. ustawy stanowi, że podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi uposażenie należne funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku, z zastrzeżeniem ust. 2-4 i art. 33b. Podstawę wymiaru emerytury funkcjonariusza Służby Celnej lub (...)Skarbowej stanowi średnie uposażenie lub wynagrodzenie należne przez okres kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez funkcjonariusza. Przepisy art. 18f ust. 2, 3 i 5 stosuje się odpowiednio (1a). Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej dla funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej w służbie kandydackiej stanowi odpowiednie uposażenie zasadnicze przewidziane dla najniższego stanowiska służbowego wraz z dodatkiem za posiadany stopień, z miesiąca, w którym nastąpiło zwolnienie funkcjonariusza ze służby (ust. 2). Jeżeli w okresie między zwolnieniem ze służby funkcjonariusza a ustaleniem prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej przypadały waloryzacje emerytur i rent inwalidzkich, podstawę wymiaru tych świadczeń podwyższa się wskaźnikami wszystkich kolejnych waloryzacji przypadających w tym okresie (ust. 3). Przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej nie uwzględnia się zmniejszenia wysokości uposażenia, o którym mowa w ust. 1 i 1a, w związku z przebywaniem na zwolnieniu lekarskim, urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie rodzicielskim oraz urlopie wychowawczym (ust. 4).

Organ rentowy swoje stanowisko opierał na następującej argumentacji: skoro art. 5 ust. 1a ww. ustawy – odmiennie do ust. 1 – nie zawiera zastrzeżenia, w którym to odwoływałby się do ust. 3 i 4, to podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego ustalonego dla funkcjonariuszy Służby Celnej oraz C.-Skarbowej nie podwyższa się wskaźnikami wszystkich kolejnych waloryzacji przypadających w okresie od dnia zwolnienia ze służby do dnia ustania prawa do emerytury.

Konsekwentnie, organ wskazywał na brak podstaw zastosowania art. 5 ust. 4, w myśl którego przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej nie uwzględnia się zmniejszenia wysokości uposażenia, o którym mowa w ust. 1 i 1a w związku z przebywaniem na zwolnieniu lekarskim, urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie rodzicielskim oraz urlopie wychowawczym. Zdaniem Zakładu, wprowadzone przez ustawodawcę rozróżnienie w zakresie sposobu ustalania podstawy wymiaru świadczenia funkcjonariuszy Służby Celnej oraz C.-Skarbowej od pozostałych grup funkcjonariuszy objętych zapisami policyjnej ustawy zaopatrzeniowej było celowe. W rezultacie przepisy art. 5 ust 3 ww. ustawy nie mają w realiach niniejszej sprawy zastosowania. (odpowiedź na odwołanie k. 4-5).

W ocenie Sądu stanowisko pozwanego jest niezasadne.

Dla właściwej interpretacji zapisów art. 5 ustawy należy odnieść się do ewolucji brzmienia tego przepisu. Zastrzeżenie zawarte w ust. 1 odwołujące się do ustępu 2. pojawiło się na skutek noweli dokonanej ustawą z 23 lipca 2003 roku o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustawy (Dz.U. Nr 166, poz. 1609). Ustęp 2 art. 5, do którego odwołano się w zastrzeżeniu wprowadzonym nowelizacją dotyczył wprost określonych grup

funkcjonariuszy. Na skutek kolejnych nowelizacji, rozszerzono zastrzeżenie na ustępy 2-4, powielając mechanicznie zabieg z pierwszej nowelizacji. Jednakże tylko w zakresie ustępu 2 zachowano konstrukcję ograniczającą jego treść do wymienionych w nim enumeratywnie grup funkcjonariuszy. Ustępy 3 i 4 zaś już takiego ograniczenia nie zawierały. W ustępie 3. używa się wyłącznie ogólnego określenia „funkcjonariusz”, zaś ustęp 4 odnosi się jedynie do przedmiotu „ustalania podstawy wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej”.

W tej sytuacji należy uznać, że zastrzeżenie z ust. 1 w zakresie przywołania ustępów 3 i 4 stanowi superfluum ustawowe, tym bardziej, że oba ustępy są częściami tej samej jednostki redakcyjnej – artykułu 5.

Nie ma żadnych podstaw aby pojęciu „funkcjonariusz” z art. 5 ust. 3 nadawać inne znaczenie niż to z definicji ustawowej zawartej w cytowanym na wstępie rozważań art. 1. Ustawy.

Przeciwna interpretacja byłaby rażąco niesprawiedliwa, prowadziłaby do niedopuszczalnego pozbawiania uprawnień waloryzacyjnych funkcjonariuszy służby Celnej i C.-Skarbowej i ich dyskryminacji.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w wyroku.